

PIRMĀS INSTANCES TIESAS SPRIEDUMS (piektā palāta)

2006. gada 14. decembrī*

Lieta T-237/02

Technische Glaswerke Ilmenau GmbH, Ilmenava [*Ilmenau*] (Vācija), ko sākotnēji pārstāvēja G. Šoe [*G. Schohe*] un K. Arholds [*C. Arhold*], pēc tam Arholds un N. Vimmers [*N. Wimmer*], advokāti,

prasītāja,

ko atbalsta

Zviedrijas Karaliste, ko pārstāv A. Kruse [*A. Kruse*] un K. Vistranda [*K. Wistrand*], pārstāvji,

un

Somijas Republika, ko pārstāv T. Pinne [*T. Pynnä*], pārstāve,

personas, kas iestājušās lietā,

* Tiesvedības valoda — vācu.

pret

Eiropas Kopienu Komisiju, ko pārstāv F. Kreišics [*V. Kreuzsitz*], V. di Buči [*V. Di Bucci*] un P. Ālto [*P. Aalto*], pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Schott Glas, Mainca [*Mainz*] (Vācija), ko pārstāv U. Soltēss [*U. Soltész*], advokāts,

persona, kas iestājusies lietā,

par prasību atcelt Komisijas 2002. gada 28. maija lēmumu, ar ko prasītājam atsaka piekļuvi ar valsts atbalsta kontroles procedūru saistītajiem dokumentiem.

EIROPAS KOPIENU
PIRMĀS INSTANCES TIESA
(piektā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. Vilars [*M. Vilaras*], tiesneši F. Deuss [*F. Dehousse*] un D. Švābi [*D. Šváby*], sekretāre K. Andova [*K. Andová*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2006. gada 15. jūnija tiesas sēdi,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Fakti un procedūra

- 1 *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* ir Vācijas sabiedrība Ilmenavā, Tīringenes federālajā zemē [*Freistaat Thüringen*] (turpmāk tekstā — “Tīringenes federālā zeme”). Tā tika izveidota 1994. gadā, lai pārņemtu četras no divpadsmit stikla ražošanas līnijām (proti, krāsniem), kas piederēja bijušajai sabiedrībai *Ilmenauer Glaswerke GmbH*, kuras likvidāciju veica *Treuhandanstalt* (publisko tiesību organizācija, kas nodarbojās ar īpašuma pārvaldīšanu un kas vēlāk kļuva par *Bundesanstalt für vereinigungsbedingte Sonderaufgaben*, turpmāk tekstā — “*BvS*”).
- 2 Ar 1998. gada 1. decembra vēstuli Vācijas Federatīvā Republika paziņoja Komisijai par dažādiem pasākumiem, kuru mērķis bija sniegt prasītājam finansiālu palīdzību, tostarp *BvS* daļēji atbrīvojot prasītāju no krāšņu cenas samaksas un Tīringenes federālajai zemei ar tai piederošās bankas *Thüringer Aufbaubank* (turpmāk tekstā — “*TAB*”) starpniecību piešķirot prasītājam aizņēmumu.
- 3 Ar 2000. gada 4. aprīļa vēstuli SG (2000) D/102831 Komisija sāka EKL 88. panta 2. punktā paredzēto formālo izmeklēšanas procedūru attiecībā uz atbrīvojumu no samaksas un *TAB* piešķirto aizdevumu — procedūru ar numuru C 19/2000.

- 4 Formālās izmeklēšanas procedūras ietvaros Komisija ir saņēmusi papildu informāciju no Vācijas Federatīvās Republikas un apsvērumus, ko iesniedza uzņēmums *Schott Glas*, prasītājas konkurents.

- 5 2001. gada 12. jūnijā Komisija pieņēma Lēmumu 2002/185/EK par valsts atbalstu, ko Vācija piešķirusi *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* (OV 2002, L 62, 30. lpp.), un tajā sniedza novērtējumu tikai attiecībā uz atbrīvojumu no samaksas. Komisija uzskatīja, ka tas neatbilst privātā ieguldītāja rīcībai un ir ar kopējo tirgu nesaderīgs valsts atbalsts.

- 6 Ar 2001. gada 3. jūlija vēstuli Komisija sāka otro formālo izmeklēšanas procedūru atbilstoši EKL 88. panta 2. punktam un piešķīra tai numuru C 44/2001. Šīs procedūras mērķis bija pārbaudīt krāšņu pirkuma cenas atlikuma maksāšanas termiņa atlikšanu, šim maksājumam piemērotās bankas garantijas pārveidošanu un TAB piešķirto aizdevumu.

- 7 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2001. gada 28. augustā, prasītāja cēla prasību atcelt Komisijas 2001. gada 12. jūnija lēmumu (lieta T-198/01).

- 8 Ar 2001. gada 24. oktobra vēstuli prasītāja sniedza apsvērumus otrās formālās izmeklēšanas procedūras ietvaros un lūdza Komisiju nodrošināt tai piekļuvi nekonfidencialajiem lietas materiāliem un iespēju sniegt pēc tam jaunus apsvērumus. Komisija noraidīja šo lūgumu ar 2001. gada 23. novembra vēstuli.

9 Ar 2002. gada 1. marta vēstuli prasītāja, pamatojoties uz Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 30. maija Regulu (EK) Nr. 1049/2001 par publisku piekļuvi Eiropas Parlamenta, Padomes un Komisijas dokumentiem (OV L 145, 43. lpp.), iesniedza pieteikumu par piekļuvi:

— “visiem dokumentiem, kas ietilpst Komisijas rīcībā esošajos lietas materiālos saistībā ar visām atbalsta lietām, kuras attiecas uz [prasītāju], un it īpaši saistībā ar atbalsta lietu C 44/2001;

— visiem dokumentiem, kas ietilpst Komisijas rīcībā esošajos lietas materiālos saistībā ar valsts atbalstu uzņēmumam *Schott Glas*, Jēna, Vācija, kura īpašnieks ir *Carl-Zeiss-Stiftung, Hessenweg 18, D-89522 Heidenheim a.d. Brenz*,

izņemot komercnoslēpumus, kas attiecas uz citiem uzņēmumiem”.

10 Ar 2002. gada 27. marta vēstuli Komisija ir noraidījusi piekļuves pieteikumu, it īpaši norādot, ka uz pieprasītajiem dokumentiem attiecas izņēmums, kas paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā, kurā cita starpā noteikts, ka piekļuvi dokumentam atsaka, ja iepazīšanās ar to var kaitēt pārbaužu, izmeklēšanas un revīziju [audita] mērķiem, ja vien šo iepazīšanos neattaisno sevišķas sabiedrības [prioritāras] intereses. Komisija vienlīdz norādīja, ka “dokumenti, kas attiecas uz [prasītāju], veido daļu no nepabeigtas formālās izmeklēšanas procedūras C 44/2001”.

11 Ar 2002. gada 15. aprīļa vēstuli prasītāja iesniedza Komisijas ģenerālsekretāram atkārtotu pieteikumu par piekļuvi atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 7. panta 2. punktam.

12 Ar 2002. gada 28. maija vēstuli Komisijas ģenerālsēkretārs noraidīja šo pieteikumu (turpmāk tekstā — “Lēmums”) šādi:

“[..]

Pateicos par Jūsu 2002. gada 15. aprīļa vēstuli, kura reģistrēta 2002. gada 15. aprīlī un ar kuru Jūs lūdzat mani atkārtoti izskatīt Jūsu pieteikumu par piekļuvi šādiem dokumentiem:

— dokumenti par valsts atbalstu, kas piešķirts *Technische Glaswerke Ilmenau* [..];

— dokumenti saistībā ar valsts atbalstu, kas, iespējams, piešķirts *Schott Glas*.

Jūsu pieteikuma pirmā daļa attiecas uz vēstuļu apmaiņu starp Vācijas iestādēm un Komisijas [ģenerāldirektorātu (ĢD)] “Konkurence”, kā arī uz piezīmēm, ko snieguši atbalsta saņēmējs [*Technische Glaswerke Ilmenau*] un tā konkurents *Schott Glas*.

Jūsu pieteikuma otrā daļa attiecas uz pirmspaziņošanu daudznozaru plāna ietvaros attiecībā uz jauniem, būtiskiem *Schott Glas* ieguldījumu projektiem Vācijas austrumos.

Pēc Jūsu pieteikuma izskatīšanas man diemžēl ir jāapstiprina atteikums, par kuru Jums paziņojis ĢD [“Konkurence”], jo iepazīšanās ar šiem dažādajiem dokumentiem var kaitēt pārbaužu un izmeklēšanas mērķiem. Šis izņēmums no piekļuves tiesībām ir skaidri paredzēts Regulas [Nr.] 1049/2001 4. panta [2. punkta trešajā] ievilkumā.

Saistībā ar nepabeigto izmeklēšanu par valsts atbalsta saderību ar vienoto tirgu ir nepieciešama lojāla sadarbība un savstarpēja uzticība starp Komisiju, dalībvalsti un attiecīgajiem uzņēmumiem, lai ļautu dažādiem lietas dalībniekiem izteikties brīvi. Tieši tāpēc iepazīšanās ar šo dokumentu var kaitēt šīs sūdzības pārbaudei, apdraudot minēto dialogu.

Turklāt, ņemot vērā, ka pirmspaziņošanā par *Schott Glas* projektu ir ietverts sīks projekta apraksts, piekļuves sniegšana šim dokumentam varētu būtiski kaitēt šīs sabiedrības komerciālajām interesēm. Šīs intereses ir skaidri aizsargātas ar minētās regulas 4. panta [2. punktā] paredzēto izņēmumu no piekļuves tiesībām.

Turklāt mēs esam apsvēruši iespēju darīt pieejamas tās pieprasīto dokumentu daļas, uz kurām neattiecas izņēmumi. Tomēr ir skaidrs, ka šos dokumentus [nav iespējams] sadalīt konfidencialajā un nekonfidencialajā daļā.

Turklāt nepastāv sabiedrības prioritāras intereses, kas konkrētajā gadījumā attaisnotu iepazīšanos ar attiecīgajiem dokumentiem [..].”

- 13 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 8. augustā, prasītāja cēla šo prasību. Ar atsevišķu dokumentu, kas datēts ar to pašu datumu, prasītāja, pamatojoties uz Pirmās instances tiesas reglamenta 76.a pantu, iesniedza pieteikumu par lietas izskatīšanu paātrinātā procesā; šis pieteikums tika noraidīts ar 2002. gada 12. septembra lēmumu.
- 14 Ar dokumentu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 25. oktobrī, sabiedrība *Schott Glas* lūdza iestāties šajā lietā atbildētājas prasījumu atbalstam. Ar 2003. gada 16. janvāra rīkojumu Pirmās instances tiesas ceturtās palātas priekšsēdētājs atļāva šo iestāšanās lietā. *Schott Glas* iesniedza savu iestāšanās rakstu 2003. gada 19. februārī.
- 15 Ar dokumentiem, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegti attiecīgi 2002. gada 8. un 15. novembrī, Zviedrijas Karaliste un Somijas Republika lūdza iestāties šajā lietā prasītājas prasījumu atbalstam. Ar 2003. gada 16. janvāra rīkojumiem Pirmās instances tiesas ceturtās palātas priekšsēdētājs atļāva šīs iestāšanās lietā. Zviedrijas Karaliste iesniedza savu iestāšanās rakstu 2003. gada 3. martā. Somijas Republika atteicās iesniegt iestāšanās rakstu.
- 16 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2002. gada 17. decembrī, prasītāja cēla prasību atcelt Komisijas 2002. gada 2. oktobra Lēmumu C (2002) 2147, galīgā redakcija, ar kuru noslēdz formālās izmeklēšanas procedūru C 44/2001 par valsts atbalstu, ko Vācijas Federatīvā Republika piešķirusi prasītājai (lieta T-378/02). Minētajā lēmumā Komisija uzskatīja, ka *TAB* piešķirtais aizdevums un bankas garantijas pārveidošana ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar kopējo tirgu (skat. šā sprieduma 2. punktu).
- 17 Ar 2004. gada 8. jūlija spriedumu lietā T-198/01 *Technische Glaswerke Ilmenau/* Komisija (Krājums, II-2717. lpp.) Pirmās instances tiesa (piektā palāta paplašinātā sastāvā) noraidīja prasītājas prasību lietā T-198/01.

- 18 Tā kā no 2004. gada 13. septembra Pirmās instances tiesas palātu sastāvs tika mainīts, tiesnesis referents sāka darboties kā priekšsēdētājs piektajā palātā, kurai attiecīgi tika nodota šī lieta.
- 19 2004. gada 14. decembrī Pirmās instances tiesa aicināja prasītāju sniegt apsvērumus par strīda priekšmetu šajā tiesvedībā, cita starpā ņemot vērā, ka tiesvedībā lietās T-198/01 un T-378/02 prasītāja ir ieguvusi dažādus dokumentus, kas attiecas uz atbalsta izmeklēšanas procedūrām C 19/2000 un C 44/2001.
- 20 Savā atbildē, kas Pirmās instances tiesas kancelejā saņemta 2005. gada 20. janvārī, prasītāja apstiprināja, ka tiesvedības lietās T-198/01 un T-378/02 ietvaros tā ieguvusi pieeju noteiktiem dokumentiem, kas saistīti ar iepriekš minētajām atbalsta procedūrām un ko sagatavojuši Vācijas Federatīvā Republika un *Schott Glas*, tostarp *Schott Glas* 2001. gada 23. janvāra apsvērumiem saistībā ar formālo izmeklēšanas procedūru C 19/2000. Prasītāja tomēr precizēja, ka, pēc tās domām, tā neesot iepazinusies ar visiem dokumentiem, kas ir atbildētājas rīcībā un kas attiecas uz šīm procedūrām. Tās interese iegūt pieeju šiem dokumentiem paliek nemainīga.
- 21 Ar vēstuli, kas Pirmās instances tiesas kancelejā saņemta 2005. gada 13. aprīlī pēc Pirmās instances tiesas aicinājuma, Komisija precizēja, ka tās rīcībā ir vēl daži dokumenti, piekļuve kuriem ir atteikta prasītājai un kuri tai nav paziņoti lietu T-198/01 un T-378/02 ietvaros.
- 22 Pa to laiku ar 2005. gada 3. marta rīkojumu ceturtās palātas paplašinātā sastāvā priekšsēdētājs apturēja tiesvedību lietā T-378/02 līdz laikam, kamēr Tiesa pasludina savu spriedumu lietā C-404/04 P par prasītājas iesniegto apelāciju par šā sprieduma 17. punktā minēto spriedumu lietā *Technische Glaswerke Ilmenau*/Komisija.

- 23 Ar vēstuli, kas Pirmās instances tiesas kancelejā saņemta 2006. gada 31. maijā pēc Pirmās instances tiesas aicinājuma, Komisija tiesas sēdē iesniedza to dokumentu pilnu sarakstu, kas ietilpst administratīvās lietas materiālos saistībā ar prasītājam piešķirtā atbalsta izmeklēšanas procedūrām.
- 24 Lietas dalībnieku mutvārdu paskaidrojumi un to atbildes uz Pirmās instances tiesas uzdotajiem jautājumiem tika uzklausti 2006. gada 15. jūnija tiesas sēdē. Komisija tāpat tika aicināta sniegt savus apsvērumus par to, kā šo lietu varētu ietekmēt Pirmās instances tiesas 2005. gada 13. aprīļa spriedums lietā T-2/03 *Verein für Konsumenteninformation*/Komisija (Krājums, II-1121. lpp., turpmāk tekstā — “spriedums lietā VKI”).

Lietas dalībnieku prasījumi

- 25 Prasītājas, ko atbalsta Zviedrijas Karaliste un Somijas Republika, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- atcelt Lēmumu, izņemot tā daļu, kura attiecas uz atteikumu sniegt piekļuvi dokumentiem, kas tieši saistīti ar nepabeigtu atbalsta izmeklēšanas procedūru attiecībā uz *Schott Glas*;
 - piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.
- 26 Komisijas, ko atbalsta *Schott Glas*, prasījumi Pirmās instances tiesai ir šādi:
- noraidīt prasību kā nepamatotu;
 - piespriest prasītājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

Par Regulas Nr. 1049/2001 piemērošanu

Lietas dalībnieku argumenti

- 27 Prasītāja uzskata, ka Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 1. punktā noteiktās tiesības piekļūt Komisijas rīcībā esošiem dokumentiem nav parastas atvasinātas tiesības, bet gan, tieši otrādi, ņemot vērā “demokrātijas principu”, tām piemīt pamattiesību raksturs, no kurām atkāpes ir jāinterpretē šauri.
- 28 Tā norāda, ka jautājums par tās tiesību atzīšanu atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001 ir jānošķir no jautājuma par “iesaistīto personu” tiesībām valsts atbalsta procedūras gaitā. Prasītāja apgalvo, ka fakts, ka judikatūrā nav atzītas prasītājas — kā valsts atbalsta izmeklēšanas procedūrā iesaistītās personas — tiesības sākotnēji iepazīties ar lietas materiāliem, nevar ietekmēt tiesības, ko tā bauda kā Savienības pilsonis.
- 29 Zviedrijas Karaliste apgalvo, ka Regula Nr. 1049/2001 ir vispārpiemērojams akts, kura mērķis ir aizsargāt sabiedrības tiesības iegūt informāciju par Savienības darbībām. No piekļuves tiesību izmantotāju skaidras un precīzas definīcijas Regulas Nr. 1049/2001 2. panta 1. punktā izriet, ka prasītāja neapšaubāmi ir šāds izmantotājs un ka tā var likumīgi prasīt, lai tās pieteikumu izskata saskaņā ar minētās regulas noteikumiem.

- 30 Komisija norāda, ka atbalsta saņēmēja piekļuve administratīvās lietas materiāliem, no vienas puses, un piekļuve dokumentiem atbilstoši Regulai Nr. 1049/2001, no otras puses, ir pilnīgi atšķirīgas lietas. No prasītājas iesniegtajiem dokumentiem esot skaidrs, ka tā atsaucas uz minēto regulu tikai nolūkā apiet procesuālos noteikumus valsts atbalsta jomā un kompensēt procesuālo tiesību neesamību. Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma [88]. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.), neparedz nekādas tiesības piekļūt dokumentiem un lietas materiāliem, un saskaņā ar judikatūru atbalsta saņēmēju procesuālās tiesības ir ievērotas, ja tie ir bijuši aicināti iesniegt savus apsvērumus administratīvās procedūras ietvaros (Tiesas 2002. gada 24. septembra spriedums apvienotajās lietās C-74/00 P un C-75/00 P *Falck* un *Acciaierie di Bolzano*/Komisija, *Recueil*, I-7869. lpp., un Pirmās instances tiesas 2002. gada 6. marta spriedums apvienotajās lietās T-127/99, T-129/99 un T-148/99 *Diputación Foral de Álava* u.c./Komisija, *Recueil*, II-1275. lpp.), kas noticis attiecībā uz prasītāju šajā gadījumā.
- 31 *Schott Glas* uzskata, ka prasītāja vēlas izmantot Regulu Nr. 1049/2001 kā instrumentu, lai iepazītos ar tā uzņēmuma iekšējo informāciju un apietu Kopienu tiesu pastāvīgo judikatūru par iesaistīto personu tiesībām piekļūt lietas materiāliem Komisijas administratīvajās procedūrās. Ir skaidrs, ka šī rīcība esot pretrunā Regulas Nr. 1049/2001 politikas mērķim, proti, nodrošināt Kopienas pilsonim cik vien iespējams pilnīgu ieskatu Kopienu iestāžu lēmumu pieņemšanas procesos. *Schott Glas* piebilst, ka Regula Nr. 1049/2001 nepastāvēja formālās izmeklēšanas procedūras C 58/91 (NN 144/91) par uzņēmuma *Jenaer Glaswerk* privatizāciju norises laikā un ka līdz ar to tas nevarēja paredzēt, ka vēlāk kāds tā konkurents vēlēšies iegūt pieeju ar šo procedūru saistītajiem dokumentiem.
- 32 Tas norāda, ka no Padomes 2002. gada 16. decembra Regulas (EK) Nr. 1/2003 par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.), normām par piekļuvi lietas materiāliem var secināt, ka minētā regula esot *lex specialis* [speciālās tiesību normas], salīdzinot ar Regulu Nr. 1049/2001. Citādāk procedūrā iesaistītās personas un trešās personas varētu apiet Regulas Nr. 1/2003 27. pantā noteiktos tiesību piekļūt lietas materiāliem ierobežojumus,

vienkārši atsaucoties uz Regulu Nr. 1049/2001. Tas pats ir piemērojams valsts atbalsta procedūrai, kurā trešo personu piedalīšanās ierobežojumi izriet, pirmkārt, no Regulas Nr. 659/1999 un, otrkārt, no judikatūras.

33 Turklāt no Regulas Nr. 1049/2001 izrietot, ka “piekļuve lietas materiāliem” un “piekļuve dokumentam” nav līdzvērtīgi jēdzieni un ka tiesības piekļūt dokumentam nozīmē to, ka jābūt pieteikumam, kurā pieprasītais dokuments ir aprakstīts tā, lai to varētu identificēt. Ar šo regulu neparedz tiesības, kas ļautu pilsoņiem pārskatīt attiecīgās iestādes rīcībā esošos lietas materiālus, lai atrastu dokumentus, par kuriem tiem var rasties interese; šo secinājumu vēl vairāk apstiprina tas, ka pieteikumi par piekļuvi dokumentiem nav jāpamato. Tomēr šajā gadījumā prasītāja aprobežojās ar īsu pieprasījumu sniegt pieeju “visiem dokumentiem” saistībā ar iepriekš minēto iespējamu valsts atbalsta procedūru, kas nav pārsteidzoši, jo pati prasītāja ir atzinusi, ka tā meklē līdz šim nepazīstamus dokumentus.

34 *Schott Glas* secina, ka prasītāja nepareizi atsauca uz Regulu Nr. 1049/2001 un ka piekļuves pieteikums — neatkarīgi no tā priekšmeta — ir jāizvērtē nevis saskaņā ar minētās regulas noteikumiem, bet gan atbilstoši noteikumiem par piekļuves lietas materiāliem piešķiršanu valsts atbalsta procedūrās.

Pirmās instances tiesas vērtējums

35 Ir konstatēts, ka prasītāja ir iesniegusi pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, pamatojoties uz Regulu Nr. 1049/2001, un ka Komisija Lēmumā ir atteikusi piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, tieši atsaucoties uz šīs regulas 4. panta 2. punktu, kas paredz izņēmumus no piekļuves tiesībām, pirmkārt, sakarā ar pārbaudi un izmeklēšanas mērķu aizsardzību un, otrkārt, sakarā ar juridiskās personas komerciālo interešu aizsardzību.

- 36 Atbildot tiesas sēdē uz jautājumu par to, ko nozīmē tās argumentācija, saskaņā ar kuru “uz prasītājas pieteikumu, šķiet, [...] neattiecas aizsardzība, ko nodrošina Regula Nr. 1049/2001”, uz kuru prasītāja atsauca tikai nolūkā apiet procesuālos noteikumus valsts atbalsta jomā, Komisija skaidri norādīja, ka šis tiesību akts ir pilnīgi piemērojams šajā gadījumā, taču Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā minētais izņēmums Komisijai ļauj atteikt piekļuvi ar nepabeigtu valsts atbalsta procedūru saistītajiem dokumentiem, tādiem kā prasītājas pieprasītie.
- 37 Tātad jautājums šajā tiesvedībā ir par to, vai Komisija ir pareizi piemērojusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzēto izņēmumu no piekļuves tiesībām.
- 38 Savā iestāšanās rakstā *Schott Glas* būtībā apgalvo, ka Regula Nr. 1049/2001 ir piemērojama vienīgi dokumentiem, kas sagatavoti Kopienu likumdošanas procesā, ka piekļuves pieteikums būtu bijis jāizvērtē nevis saskaņā ar minētās regulas noteikumiem, bet gan atbilstoši noteikumiem par piekļuves lietas materiāliem piešķiršanu valsts atbalsta procedūrās un, visbeidzot, ka minēto regulu nevar piemērot dokumentiem, kas iestāžu rīcībā nonākuši pirms tās piemērošanas dienas, proti, pirms 2001. gada 3. decembra. Tādējādi šo argumentu mērķis ir pierādīt, ka Regula Nr. 1049/2001 vai nu nav piemērojama šajā gadījumā, vai nav likumīgs juridiskais pamats Lēmumam.
- 39 Līdz ar to, ja Pirmās instances tiesa būtu varējusi pieņemt šo argumentāciju, tā ļautu konstatēt Lēmuma nelikumīgumu. Tomēr ir jāatgādina, ka *Schott Glas* ir atļauts iestāties šajā lietā, lai atbalstītu prasījumus, kurus izvirza Komisija, kas lūdz noraidīt prasību par tiesību akta atcelšanu.

- 40 Atbilstoši Tiesas Statūtu 40. panta ceturtajai daļai, kas ir piemērojama Pirmās instances tiesai saskaņā ar minēto statūtu 53. pantu, ar argumentiem, kas ietverti pieteikumā par iestāšanos lietā, drīkst atbalstīt tikai viena lietas dalībnieka prasījumu. Turklāt, saskaņā ar Pirmās instances tiesas reglamenta 116. panta 3. punktu — personai, kas iestājusies lietā, ir jāpieņem lieta tāda, kāda tā ir iestāšanās laikā. Tomēr, kaut arī šīs tiesību normas neaizliedz personai, kas iestājusies lietā, sniegt argumentus, kuri atšķiras no tiem, ko iesniedzis lietas dalībnieks, kuru šī persona atbalsta, pastāv nosacījums, ka šie argumenti nedrīkst mainīt prāvas ietvarus un ka iestāšanās lietā mērķis joprojām ir atbalstīt konkrētā lietas dalībnieka prasījumus (skat. šā sprieduma 24. punktā minēto spriedumu lietā *VKI*, 52. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 41 Šajā gadījumā, tā kā, no vienas puses, *Schott Glas* argumenti — pieņemot, ka tie būtu pamatoti, — ļautu konstatēt Lēmuma nelikumīgumu un tā kā, no otras puses, Komisija lūdz noraidīt prasību par Lēmuma atcelšanu un šie prasījumi nav pamatoti ar argumentiem, kuru mērķis ir konstatēt Lēmuma nelikumīgumu, ir skaidrs, ka šo argumentu izvērtēšanas rezultātā var mainīties strīda ietvari, kas tika noteikti prasības pieteikumā un iebildumu rakstā. Līdz ar to šie argumenti ir jānoraida kā nepieņemami (šajā sakarā skat. šā sprieduma 24. punktā minēto spriedumu lietā *VKI*, 53. un 54. punkts).

Par strīda priekšmetu

Lietas dalībnieku argumenti

- 42 Prasītāja uzsver, ka tā ir pieprasījusi piekļuvi dokumentiem saistībā ar “visām” valsts atbalsta procedūrām, kuras attiecas uz prasītāju, proti, procedūrām C 19/2000 un C 44/2001, un saistībā ar procedūrām, kuras attiecas uz *Schott Glas*, tostarp ar tā privatizāciju saistīto procedūru.

43 Līdz ar to ar Lēmumu esot atteikta piekļuve četrām dažādām dokumentu grupām, kas attiecas uz:

- pabeigto valsts atbalsta procedūru C 19/2000;

- nepabeigtu valsts atbalsta procedūru C 44/2001;

- vienu vai vairākām pabeigtajām valsts atbalsta procedūrām *Jenaer Schott Glas* privatizācijas ietvaros;

- nepabeigtu valsts atbalsta procedūru, kas attiecas uz jauno *Schott Glas* ieguldījumu Tiringenes federālajā zemē.

44 Prasītāja norāda, ka, ja Lēmums būtu interpretējams tādējādi, ka tas attiecas tikai uz dokumentiem saistībā ar nepabeigtu procedūru C 44/2001 un dokumentiem saistībā ar nepabeigtu valsts atbalsta izmeklēšanas procedūru attiecībā uz *Schott Glas*, ir jāpiemēro Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 3. punkts. Tātad Komisijas atbildes neesamība attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi pārējiem pieprasītajiem dokumentiem būtu pielīdzināta apstrīdamam atteikuma lēmumam. Prasītāja vienlīdz precizē, ka ar šo prasību lūdz atcelt piekļuves atteikumu tikai attiecībā uz trim pirmajām dokumentu grupām, kas uzskaitītas iepriekšējā punktā.

- 45 Tā apstrīd Komisijas argumentus, saskaņā ar kuriem pieteikums par piekļuvi dokumentiem saistībā ar uzņēmumam “Schott Glas Jena” piešķirto valsts atbalstu tika formulēts pārāk neprecīzi un tāpēc nevarēja attiekties uz dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta piešķiršanu *Jenaer Glaswerke* privatizācijas ietvaros 1992. gadā. Prasītāja uzskata, ka Komisijai būtu bijis skaidri jāsaprot, ka piekļuves pieteikums attiecas arī uz minētajiem dokumentiem, pat ja attiecīgā valsts atbalsta procedūra netika veikta ar nosaukumu “Schott Glas Jena”. Par to liecinot fakts, ka Komisijai — vismaz savā iebildumu rakstā — nebija problēmu identificēt attiecīgu procedūru.
- 46 Komisija apgalvo, ka tās rīcībā nav nekāda dokumenta saistībā ar valsts atbalstu, kas būtu piešķirts sabiedrībai ar nosaukumu “Schott Glas, Jena”, kurš izmantots piekļuves pieteikumos, toties tai ir lietas materiāli attiecībā uz *Schott Lithotec AG* piešķirtā valsts atbalsta izmeklēšanas procedūru. Komisija norāda, ka tā domāja, ka prasītāja ar nosaukumu “Schott Glas” apzīmējusi šo pēdējo minēto uzņēmumu, un līdz ar to noraidīja piekļuves pieteikumu, ņemot vērā nepabeigtu valsts atbalsta procedūru attiecībā uz *Schott Lithotec AG*. Turklāt šiem apsvērumiem vairs nav nozīmes, ņemot vērā strīda priekšmeta definīciju prasības pieteikumā.
- 47 Turklāt atbildētāja apgalvo, ka tās rīcībā nav lietas materiālu attiecībā uz pabeigto atbalsta procedūru “*Jenaer Schott Glas* privatizācijas ietvaros”, kā teikts prasības pieteikuma tekstā, un norāda, ka uzņēmums *Schott Glas* darbojas privātsektorā jau 50 gadus un līdz ar to nav bijis privatizēts. Tā paskaidro, ka *Schott Glas* piedalījās uzņēmuma *Jenaer Glaswerk* privatizācijā un iegādājās vienu tā kapitāla daļu par vienu Vācijas marku un ka šis darījums nav bijis atzīts par darījumu, kas ietver valsts atbalsta elementu, atbilstoši 1992. gada janvārī uzsāktās formālās izmeklēšanas procedūras C 58/91 (NN 144/91) iznākumam.
- 48 Fakts, ka prasītāja vēlējās pieprasīt arī piekļuvi minētās procedūras lietas materiāliem, pat nebija minēts piekļuves pieteikumā un pirmoreiz parādījās tikai prasības pieteikumā. Šajos apstākļos Komisija esot pareizi uzskatījusi, ka vienīgais

prasītājas pieteikuma priekšmets ir piekļuve *Schott Lithotec AG* piešķirtā valsts atbalsta izmeklēšanas procedūras lietas materiāliem.

Pirmās instances tiesas vērtējums

49 No Lēmuma un no atbildētājas dokumentiem, aplūkojot tos kopā, izriet, ka tā, pirmkārt, atteica piekļuvi dokumentiem attiecībā uz prasītājam piešķirto valsts atbalstu; šie dokumenti attiecas uz procedūrām ar numuriem C 19/2000 un C 44/2001. Komisija norāda, ka tā nevarēja darboties ar šo divu procedūru dokumentiem atsevišķi, jo šīs procedūras attiecas uz tiem pašiem pārstrukturēšanas pasākumiem un pamatojas uz tiem pašiem dokumentiem.

50 Komisija, otrkārt, uzskatīja, ka pieteikums par piekļuvi "visiem dokumentiem, kas ietilpst Komisijas rīcībā esošajos lietas materiālos saistībā ar valsts atbalstu uzņēmumam *Schott Glas*, Jēna", attiecās uz "pirmspaziņošanu daudznozaru plāna ietvaros attiecībā uz jauniem, būtiskiem *Schott Glas* ieguldījumu projektiem Vācijas austrumos". Tā noraidīja šo pieteikumu, pamatojoties uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētajiem izņēmumiem no piekļuves tiesībām, no kuriem viens attiecas uz pārbaužu, izmeklēšanas un audita mērķu aizsardzību un otrs — uz juridiskās personas komerciālo interešu aizsardzību.

51 Savā prasības pieteikumā prasītāja norādīja, ka tās piekļuves pieteikumam attiecībā uz *Schott Glas* ir bijusi dubulta nozīme, jo tas attiecās uz dokumentiem saistībā ar:

a) vienu vai vairākām pabeigtajām valsts atbalsta procedūrām *Jenaer Schott Glas* privatizācijas ietvaros;

b) nepabeigtu valsts atbalsta procedūru attiecībā uz jauno *Schott Glas* ieguldījumu Tīringenes federālajā zemē.

52 Tā vienlīdz apstiprināja, ka ar šo prasību nelūdz atcelt atteikumu attiecībā uz piekļuvi iepriekšējā punkta b) apakšpunktā minētajiem dokumentiem un ka, ja Lēmums būtu interpretējams tādējādi, ka tas attiecas tikai uz šiem pēdējiem minētajiem dokumentiem un neattiecas uz a) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, ir jāpiemēro Regulas Nr. 1049/2001 8. panta 3. punkts. Tātad Komisijas atbildes neesamība attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi iepriekšējā punkta a) apakšpunktā minētajiem dokumentiem būtu pielīdzināta netiešam piekļuves atteikumam, par ko var celt prasību Pirmās instances tiesā.

53 Ir skaidrs, ka Komisija ir pieņēmusi tiešo lēmumu noraidīt atkārtotu pieteikumu par piekļuvi dokumentiem attiecībā uz *Schott Glas*, vismaz tādā nozīmē, kādā Komisija to sapratusi, ņemot vērā pieteikuma formulējumu, proti, kā pieteikumu par piekļuvi šā sprieduma 51. punkta b) apakšpunktā minētajiem dokumentiem.

54 Attiecībā uz to, vai pastāvēja netiešs atteikums piekļūt šā sprieduma 51. punkta a) apakšpunktā minētajiem dokumentiem, ir jānoskaidro, vai Komisija pamatoti varēja saprast atkārtota pieteikuma par piekļuvi ar *Schott Glas* saistītajiem dokumentiem dubulto nozīmi, tādu kā šā sprieduma 51. punktā minētā. Administrācijas klusēšana var tikt uzskatīta par noraidošo lēmumu tikai tad, ja tā tiešām varēja atbilstoši izteikt savu viedokli un, attiecīgi, saprast, ko no tās prasa.

- 55 Ir jākonstatē, ka šajā gadījumā gan sākotnējā pieteikuma, gan atkārtota pieteikuma par piekļuvi formulējums ir vispārīgs un ka tajos nav nekādas norādes uz uzņēmumu *Jenaer Glaswerke*, tā privatizāciju vai attiecīgo laikposmu.
- 56 Prasītāja pirmoreiz atsaucās uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta procedūru attiecībā uz "*Schott Glas* privatizāciju" vai "Jenaer Schott Glas" tikai prasības pieteikumā. Kaut arī apgalvojot, ka Komisijai būtu bijis "skaidri jāsaprot", ka piekļuves pieteikums attiecas arī uz dokumentiem saistībā ar valsts atbalsta piešķiršanu *Jenaer Glaswerke* privatizācijas ietvaros 1992. gadā, prasītāja savā atbildē uz Pirmās instances tiesas jautājumu par šā strīda priekšmetu ir atzinusi, ka tās pieteikums nav pietiekami precīzs, pārņemot Zviedrijas Karalistes izvirzīto argumentu par to, ka Komisija ir pārkāpusi savu pienākumu sniegt palīdzību atbilstoši Regulas Nr. 1049/2001 6. panta 2. punktam.
- 57 Turklāt no iebildumu raksta ir skaidrs, ka Komisijai nācās veikt pieteikuma interpretāciju, lai noteiktu tā nozīmi, kas patiesībā — bet tikai daļēji — atbilst prasītājas gaidītajam. Atbildētāja līdz ar to norāda, ka "prasītāja nav precizējusi, ko tā saprot [saprata] ar "visiem dokumentiem, kas ietilpst Komisijas rīcībā esošajos lietas materiālos saistībā ar valsts atbalstu uzņēmumam *Schott Glas*, Jēna""", un ka tā "pieņēma", ka prasītāja bija kļūdaini izmantojusi nosaukumu *Schott Glas*, kaut gan atbalsta, kas bija Lēmuma pieņemšanas brīdī nepabeigtas formālās izmeklēšanas procedūras priekšmets, saņēmēja nosaukums bija "*Schott Lithotec AG*".
- 58 Ir jāsecina, ka prasītājas iesniegtā piekļuves pieteikuma formulējuma dēļ Komisija nevarēja saprast tā dubulto nozīmi un ka tātad nevar uzskatīt, ka Komisija ir netieši atteikusi piekļuvi šā sprieduma 51. punkta a) apakšpunktā minētajiem dokumentiem.

- 59 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka Komisija savā Lēmumā ir atteikusi piekļuvi dokumentiem, kas saistīti, pirmkārt, ar prasītājam piešķirtā valsts atbalsta izmeklēšanas procedūrām un, otrkārt, ar nepabeigtu atbalsta izmeklēšanas procedūru attiecībā uz “jauno *Schott Glas* ieguldījumu Tīringenes federālajā zemē”, ņemot vērā, ka šī Lēmuma otrā daļa nav prasītājas celtās prasības par tiesību akta atcelšanu priekšmets.
- 60 Šajos apstākļos prasība tiktāl, ciktāl ar to lūdz atcelt iespējamu netiešu atteikumu piekļūt dokumentiem saistībā ar “pabeigto valsts atbalsta procedūru *Jenaer Schott Glas* privatizācijas ietvaros”, nav pieņemama.

Par Regulas Nr. 1049/2001 4. panta pārkāpumu saistībā ar izņēmumu no piekļuves tiesībām, pamatojoties uz pārbaužu, izmeklēšanas un audita mērķu aizsardzību

- 61 Lai atbalstītu minēto pamatu par atcelšanu, prasītāja, ko atbalsta Zviedrijas Karaliste, izvirza vairākus iebildumus. Pirmkārt, Komisija esot atteikusi piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem, neveicot konkrētu pārbaudi attiecībā uz katru no tiem. Otrkārt, atbildētāja kļūdaini pamatojās uz judikatūrā noteiktajiem risinājumiem saistībā ar atteikumu piekļūt dokumentiem attiecībā uz pret dalībvalstīm vērstām procedūrām par valsts pienākumu neizpildi, kas nav salīdzināmas ar valsts atbalsta izmeklēšanas procedūrām. Treškārt, Komisija neesot ievērojusi tiesības uz daļēju piekļuvi. Ceturtkārt, Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā paredzētās interešu izsvēršanas rezultātā būtu bijis jāatļauj iepazīšanās ar pieprasītajiem dokumentiem.
- 62 Pirmās instances tiesa uzskata, ka vispirms ir jāizvērtē iebildums par konkrētas un individuālas pārbaudes neveikšanu attiecībā uz piekļuves pieteikumā norādītajiem dokumentiem.

Lietas dalībnieku argumenti

- 63 Prasītāja uzskata, ka no Lēmuma pamatojuma var secināt, ka, pēc Komisijas viedokļa, piekļuvi dokumentiem, kas attiecas uz nepabeigtām valsts atbalsta procedūrām, to rakstura dēļ nekad nevar piešķirt. Prasītāja apgalvo, ka atbildētāja ir tādā atteikusi piekļuvi pieprasītajiem dokumentiem neatkarīgi no attiecīgās valsts atbalsta procedūras un attiecīgajiem dokumentiem.
- 64 Taču gan no Regulas Nr. 1049/2001 4. panta teksta, gan no judikatūras izriet, ka, tieši otrādi, Komisijai katrā atsevišķā gadījumā ir konkrēti jāpārbauda, vai piekļuve attiecīgajam dokumentam tiešām var kaitēt izmeklēšanas procedūrai. Prasītāja atgādina, ka “apstākļi, ka attiecīgais dokuments ir saistīts ar pārbaudes veikšanu, pats par sevi nevar būt pietiekams pamatojums norādītā izņēmuma piemērošanai” (Pirmās instances tiesas 2000. gada 13. septembra spriedums lietā T-20/99 *Denkavit Nederland/Komisija*, *Recueil*, II-3011. lpp., 45. punkts).
- 65 Turklāt Komisija nav pierādījusi, ka piekļuve dokumentiem varētu kavēt attiecībā uz prasītāju veikto valsts atbalsta procedūru, kas piekļuves pieteikuma iesniegšanas laikā jau bija pabeigta. Turklāt prasītāja uzskata, ka šādu pierādījumu nav iespējams sniegt. Tā atgādina, ka Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 7. punktā ir skaidri paredzēts, ka 2. punktā noteiktie izņēmumi ir spēkā tikai tik ilgi, kamēr aizsardzība ir pamatota. Pat no pārbaudes un izmeklēšanas darbību būtības izriet, ka piekļuves atteikumam nevar būt atbilstošs pamatojums, kolīdz attiecīga izmeklēšana ir pabeigta.

66 Prasītāja norāda, ka Komisija ir atteikusi daļēju piekļuvi, pamatojot šo atteikumu ar vispārīgiem apsvērumiem, ka “dokumentus nav iespējams sadalīt konfidenciālajā un nekonfidenciālajā daļā”, saskaņā ar principu, ka visu ar valsts atbalsta procedūru saistīto dokumentu apmaiņa notiek tikai starp Komisiju un dalībvalsti un ka trešā persona nevar tiem piekļūt pat pēc procedūras pabeigšanas.

67 Zviedrijas Karaliste uzskata, ka no Lēmuma un no atbildētājas nostājas šajā tiesvedībā ir skaidrs, ka Komisija nav veikusi dokumentos, kuriem ir pieprasīta piekļuve, ietvertās informācijas konkrētu izvērtēšanu. Taču saistībā ar agrāk pastāvošo tiesisko regulējumu Tiesa un Pirmās instances tiesa ir vairākkārt precizējušas, ka pieteikuma par iepazīšanos ar dokumentu pārbaudei ir jāattiecas uz pieprasītajā dokumentā ietvērto informāciju, un šis princips joprojām ir piemērojams saistībā ar Regulu Nr. 1049/2001. Neveicot šādu pārbaudi, nav iespējams noteikt tādu aizsargāto interešu esamību, kas attaisnotu dokumenta slepenības saglabāšanu, vai veikt Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktā minēto interešu izsvēršanu. Konkrēts izvērtējums ir arī nepieciešams, lai noteiktu daļējas piekļuves iespējamību. Šis secinājums ir neizbēgams neatkarīgi no piemērojamā izņēmuma veida.

68 Komisija apgalvo, ka Pirmās instances tiesas 2001. gada 11. decembra spriedumā lietā T-191/99 *Petrie u.c./Komisija (Recueil, II-3677. lpp.)* izteiktā tēze, uz kuru pamatojas Lēmums, ir bez ierobežojumiem piemērojama valsts atbalsta izmeklēšanas procedūrām, kas neapšaubāmi ir “izmeklēšanas” darbības Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta izpratnē.

- 69 Tā norāda, ka — tāpat kā procedūrās par valsts pienākumu neizpildi — valsts atbalsta izmeklēšanas procedūrās ir nepieciešama patiesa un lojāla sadarbība starp Komisiju un dalībvalsti un ka tas izslēdz iespēju trešām personām piekļūt ar šīm procedūrām saistītajiem dokumentiem pirms šo procedūru pabeigšanas. Tā uzskata, ka, kamēr valsts atbalsta izmeklēšanas procedūra nav pabeigta, nevar piešķirt plašai sabiedrībai tiesības piekļūt dokumentiem, ja šajā procedūrā iesaistītajām personām, kas nevar atsaukties uz aizstāvības tiesībām, šādu [piekļuves] tiesību nav.
- 70 Tā apgalvo, ka prasītājas iesniegtais piekļuves pieteikums attiecas uz dokumentiem saistībā ar nepabeigtu valsts atbalsta izmeklēšanas procedūru. Komisija esot pieņēmusi divus lēmumus, kas attiecas uz divām vispārējās pārstrukturēšanas plāna daļām, kā to dēvēja pati prasītāja savos dokumentos. Atbildētāja norāda, ka nepabeigta valsts atbalsta procedūra C 44/2001 attiecas uz tiem pašiem pārstrukturēšanas pasākumiem un pamatojas uz tiem pašiem dokumentiem kā valsts atbalsta procedūra C 19/2000, un secina, ka tāpēc pieteikumi par piekļuvi lietas materiāliem saistībā ar šīm divām procedūrām ir jāizskata kopā.
- 71 Komisija uzskata, ka šis strīds atšķiras no strīda, par kuru taisīts šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, kas attiecās uz atteikumu piekļūt dokumentiem saistībā ar jau pabeigtu procedūru aizliegto vienošanos jomā. Pēc Komisijas viedokļa, šajā gadījumā attiecībā uz pieteikumu par piekļuvi dokumentiem, kas ir saistīti ar nepabeigtu valsts atbalsta izmeklēšanas procedūru, principi, kas izklāstīti šā sprieduma 68. punktā minētajā spriedumā lietā *Petrie u.c./Komisija*, ļauj sniegt vispārējo atbildi, un līdz ar to neesot jāanalizē šajā pieteikumā minētos dokumentus konkrēti un individuāli.
- 72 *Schott Glas* atzīmē, ka laikā, kad prasītāja iesniedza pieteikumu par piekļuvi dokumentiem saistībā ar divām valsts atbalsta lietām attiecībā uz to, procedūra C 44/2001 vēl nebija pabeigta. Pati prasītāja ir vairākkārt uzsvērusi ciešo materiālo

saikni starp divām valsts atbalsta procedūrām — C 19/2000 un C 44/2001. *Schott Glas* no tā secina, ka prasītāja pieprasība piekļūvi dokumentiem tad, kad vēl nebija pabeigtas izmeklēšanas darbības procedūrā, kurā Komisija vēl nebija pieņēmusi lēmumu.

- 73 Tā norāda, ka šajā gadījumā Komisijai bija jāinterpretē Regulā Nr. 1049/2001 paredzētie izņēmumi atbilstoši pastāvīgiem principiem, kas piemērojami trešo personu tiesībām piedalīties valsts atbalsta procedūrās, un ka Komisija tāpat ir pareizi uzskatījusi, ka iepazīšanās ar prasītājas pieprasītajiem dokumentiem būtiski kaitētu izmeklēšanas mērķim (Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešais ievilkums) un Komisijas lēmumu pieņemšanas procesam lietā C 44/2001 (Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punkts).

Pirmās instances tiesas vērtējums

- 74 No Regulas Nr. 1049/2001 2., 4. un 6.–8. panta izriet, ka iestādei, kurai iesniegts pieteikums par piekļūvi dokumentiem, pamatojoties uz šo regulu, ir pienākums izvērtēt un atbildēt uz šo pieteikumu un it īpaši noteikt, vai attiecīgajiem dokumentiem ir piemērojami izņēmumi, kas paredzēti minētās regulas 4. pantā (šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums lietā VKI, 67. un 68. punkts).

- 75 Šajā gadījumā Komisija atteicās paziņot dokumentus, kas saistīti ar prasītājai piešķirtā valsts atbalsta izmeklēšanas procedūrām, un šajā sakarā atsaucās uz Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešajā ievilkumā noteikto izņēmumu no piekļuves tiesībām, kurš paredzēts pārbaužu, izmeklēšanas un audita mērķu aizsardzībai.

76 Ir jāatzīmē, ka atbilstoši Komisijas norādītajam, pret ko neiebilst prasītāja un Zviedrijas Karaliste, piekļuves pieteikumā minētie dokumenti tiešām ir saistīti ar “izmeklēšanas” darbībām Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punkta trešā ievilkuma izpratnē.

77 Tomēr tikai ar to, ka dokuments attiecas uz interesēm, kuras aizsargā izņēmums, nevar attaisnot šī izņēmuma piemērošanu (šajā sakarā skat. šā sprieduma 64. punktā minēto spriedumu lietā *Denkavit Nederland/Komisija*, 45. punkts). Šādu piemērošanu principā var attaisnot tikai gadījumā, ja iestāde, pirmkārt, ir iepriekš izvērtējusi, vai piekļuve dokumentiem konkrēti un faktiski apdraud aizsargātās intereses un, otrkārt, — apstākļos, kas paredzēti Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. un 3. punktā, — vai nepastāv sabiedrības prioritāras intereses, kas attaisno iepazīšanos ar pieprasīto dokumentu. Turklāt riskam, ka tiks kaitēts aizsargātajām interesēm, ir jābūt saprātīgi paredzamam, nevis tikai hipotētiskam (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 2002. gada 7. februāra spriedumu lietā *T-211/00 Kuijjer/Padome, Recueil*, II-485. lpp., 56. punkts). Līdz ar to izvērtēšana, kas jāveic iestādei, lai piemērotu izņēmumu, ir jāveic konkrēti un jāatspoguļo lēmuma pamatojumā (šajā sakarā skat. Pirmās instances tiesas 1999. gada 19. jūlija spriedumu lietā *T-14/98 Hautala/Padome, Recueil*, II-2489. lpp., 67. punkts; 2000. gada 6. aprīļa spriedumu lietā *T-188/98 Kuijjer/Padome, Recueil*, II-1959. lpp., 38. punkts, un šā sprieduma 24. punktā minēto spriedumu lietā *VKI*, 69. un 74. punkts).

78 Turklāt no Regulas Nr. 1049/2001 izriet, ka visi izņēmumi, kas ir minēti tās 4. panta 1.–3. punktā, ir piemērojami “dokumentam”. Tātad šī konkrētā izvērtēšana ir jāveic

katram pieteikumā pieprasītajam dokumentam (šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 70. punkts).

- 79 Ir svarīgi uzsvērt, ka vienīgi konkrētā un individuālā pārbaude kontrastā ar abstraktu un vispārīgu pārbaudi var ļaut iestādei izvērtēt iespēju sniegt pieteikuma iesniedzējam daļēju piekļuvi saskaņā ar Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 6. punktu (šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 73. un 75. punkts) un ka attiecībā uz izņēmumu no piekļuves tiesībām piemērošanu laikā Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 7. punktā ir noteikts, ka minētās regulas 1.–3. punktā paredzētie izņēmumi ir spēkā tikai tik ilgi, kamēr šāda aizsardzība ir pamatota, “ņemot vērā dokumenta saturu”.
- 80 Šajā gadījumā no Lēmuma pamatojuma nav redzams, ka Komisija ir veikusi piekļuves pieteikumā minēto dokumentu satura konkrētu un individuālu izvērtēšanu. Turklāt Komisija ne savā iebildumu rakstā, ne 2005. gada 13. aprīļa apsvērumos, ne arī tiesas sēdē neapgalvoja, ka tā veikusi šādu pārbaudi. Lēmuma tekstā var redzēt, ka atbildētāja to pamatoja nevis saistībā ar attiecīgajos dokumentos ietilpstošiem informācijas elementiem, bet gan uz vispārīgo analīzi attiecībā uz dokumentu kategoriju, atšķirot, pirmkārt, vēstuļu apmaiņu ar attiecīgo dalībvalsti un, otrkārt, formālajā izmeklēšanas procedūrā iesaistīto personu iesniegtos apsvērumus.
- 81 Tāpat no Lēmuma neizriet, ka Komisija esot konkrēti pārbaudījusi, vai katrs pieteikumā minētais dokuments tiešām ietilpst kādā no šīm divām noteiktajām kategorijām.
- 82 No procesa organizatoriskiem pasākumiem, kuru mērķis bija aicināt Komisiju paziņot Pirmās instances tiesai pilnīgu to dokumentu sarakstu, kas ietilpst administratīvās lietas materiālos saistībā ar prasītājam piešķirtā valsts atbalsta izmeklēšanas procedūrām, var pat secināt pretējo.

83 Aplūkojot šo sarakstu, kļūst skaidrs, ka vairāki dokumenti, kas bija Komisijas rīcībā Lēmuma pieņemšanas laikā, nav nedz vēstuļu apmaiņa ar attiecīgo dalībvalsti, nedz iesaistīto personu apsvērumi, proti:

- Komisijas 2000. gada 28. decembra vēstule, ar kuru tā aicina *Schott Glas* atbildēt uz virkni jautājumu saistībā ar formālo izmeklēšanas procedūru C 19/2000 (39. dokuments);

- ĢD “Konkurence” izdotie memorandi, ar kuriem no dažādiem Komisijas dienestiem pieprasa informāciju vai atzinumu par tā sagatavotiem lēmuma projektiem (3., 18., 45. un 54. dokuments), un šo dienestu atbildes (4., 19., 20. un 46.–49. dokuments);

- ĢD “Konkurence” izdotie memorandi, kas adresēti atbildīgajam Komisijas loceklim (12., 17., 44. un 79. dokuments);

- ĢD “Konkurence” iekšējie raksti par lietas materiālu stāvokli (8., 13., 33. un 36. dokuments).

- 84 Atbildot tiesas sēdē uz jautājumu par pienākuma veikt prasītājas piekļuves pieteikumā minēto dokumentu konkrētu un individuālu pārbaudi neievērošanu, Komisija uzsvēra atšķirību faktiskajā situācijā starp šo lietu un strīdu, par kuru tika pieņemts šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums lietā *VKI*. Atbildētāja uzskata, ka situācijā, kad — tāpat kā šajā lietā — piekļuves pieteikums attiecas uz dokumentiem saistībā ar nepabeigtu valsts atbalsta izmeklēšanas procedūru, konkrēta un individuāla pārbaude nav nepieciešama un, piemērojot izņēmumu no piekļuves tiesībām saistībā ar izmeklēšanas darbību aizsardzību, ir jāsniedz vispārīga atbilde par minēto dokumentu konfidencialitāti.
- 85 Ir jānorāda, ka iestādes pienākums veikt piekļuves pieteikumā paredzēto dokumentu satura konkrētu un individuālu izvērtēšanu ir risinājums, kas jāizmanto kā princips (šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 75. punkts), kas piemērojams visiem Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 1.–3. punktā minētajiem izņēmumiem neatkarīgi no jomas, uz kuru attiecas pieprasītie dokumenti — vai nu tā ir it īpaši aizliegto vienošanos joma kā šā sprieduma 24. punktā minētajā spriedumā lietā *VKI*, vai arī publiskā atbalsta kontroles joma.
- 86 Tomēr minētā pārbaude var arī nebūt vajadzīga, ja konkrētā gadījuma īpašajos apstākļos ir acīmredzams, ka piekļuve ir jānoraida vai, tieši otrādi, jāpiešķir. Tāds cita starpā būtu vispirms gadījums, ja noteiktiem dokumentiem acīmredzami būtu pilnībā piemērojams izņēmums no piekļuves tiesībām vai, tieši otrādi, būtu acīmredzami pilnībā jāpiešķir piekļuve, vai arī, visbeidzot, Komisija jau būtu veikusi to konkrētu un individuālu izvērtējumu līdzīgos apstākļos (šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums lietā *VKI*, 75. punkts).
- 87 Tātad ir jānoskaidro, vai prasītājas pieteikums aptver dokumentus, attiecībā uz kuriem konkrētā gadījuma apstākļos nebija jāveic šāda konkrēta un individuāla pārbaude.

- 88 Lēmumā Komisija pamato izņēmuma piemērošanu pārbaužu un izmeklēšanas mērķu aizsardzībai, norādot, ka saistībā ar nepabeigto izmeklēšanu par valsts atbalsta saderību ar vienoto tirgu ir nepieciešama lojāla sadarbība un savstarpēja uzticība starp Komisiju, dalībvalsti un attiecīgajiem uzņēmumiem, lai ļautu dažādiem "lietas dalībniekiem" izteikties brīvi un ka iepazīšanās ar dokumentiem, kas saistīti ar šo izmeklēšanu, "var kaitēt [...] sūdzības pārbaudei, apdraudot minēto dialogu".
- 89 Pirmās instances tiesa uzskata, ka tik vispārīgs izvērtējums attiecībā uz visiem administratīvās lietas materiāliem, kas saistīti ar prasītājam piešķirta atbalsta izmeklēšanas procedūru, nepierāda to, ka konkrētajā gadījumā pastāv īpašie apstākļi, kas ļauj uzskatīt, ka nebija jāveic tajā ietilpstošo dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude. It īpaši tā nav konstatējusi, ka šiem dokumentiem acīmredzami būtu pilnībā piemērojams izņēmums no piekļuves tiesībām.
- 90 Kā tas norādīts arī šā sprieduma 81. punktā, no Lēmuma neizriet, ka Komisija esot konkrēti pārbaudījusi, vai katrs pieteikumā minētais dokuments tiešām ietilpst kādā no divām noteiktajām kategorijām. Tieši otrādi, no šā sprieduma 82. punktā minētā procesa organizatoriska pasākuma izriet, ka vairāki Komisijas rīcībā esošie dokumenti neietilpst nevienā no šīm kategorijām un ka līdz ar to šo dokumentu iedalīšana divās kategorijās nav precīza. Tātad šis konstatējums par neprecīzu iedalīšanu kategorijās katrā ziņā liedz uzskatīt, ka uz visiem pieteikumā minētajiem dokumentiem skaidri attiecas Lēmumā paredzētais izņēmums (šajā sakarā skat. šā sprieduma 24. punktā minēto spriedumu lietā VKI, 83. punkts).
- 91 Turklāt ir arī jānorāda, ka Lēmumā un Komisijas iebildumu rakstā izklāstītie apsvērumi paliek neskaidri un vispārīgi. Ja netika veikta individuāla pārbaude, tas ir, katra dokumenta pārbaude, šie apsvērumi neļauj pietiekami skaidri un precīzi uzskatīt, ka Komisijas argumentācija, pat pieņemot, ka tā pēc būtības ir pietiekami

pamatota, ir piemērojama visiem administratīvās lietas materiāliem saistībā ar prasītājam piešķirtā atbalsta izmeklēšanas procedūrām. Komisijas izteiktās bažas paliek vienkārši apgalvojums un tādējādi ir pārmērīgi hipotētiskas (šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums lietā VKI, 84. punkts).

92 Šajā sakarā tas var izskatīties vismaz paradoksāli — atsaukties uz to, ka ir nepieciešams atklāts un tiešs dialogs starp Komisiju, dalībvalsti un “attiecīgajiem uzņēmumiem” lojālas sadarbības un savstarpējas uzticības garā, lai atteiktu tieši vienam no attiecīgajiem “dalībniekiem” iepazīšanos ar visu informāciju, kas tieši attiecas uz apspriežu priekšmetu.

93 Turklāt attiecībā uz izmantotā izņēmuma piemērošanu laikā Komisija min dokumentus, kas saistīti ar “nepabeigtu izmeklēšanu”, un šis vispārīgais formulējums neļauj pietiekami droši secināt, ka uz visiem piekļuves pieteikumā paredzētajiem dokumentiem Lēmuma pieņemšanas dienā vēl joprojām varēja attiekties šis izņēmums, ņemot vērā, ka 2002. gada 28. maijā valsts atbalsta procedūra C 19/2000 jau bijusi pabeigta.

94 Ir arī jānorāda, ka vienīgi izņēmuma gadījumā un tikai tad, ja administratīvā darba apjoms, ko rada dokumentu konkrēta un individuāla pārbaude, ir pārmērīgi apgrūtināošs, tādējādi pārsniedzot apjomu, ko var saprātīgi pieprasīt, var piemērot atkāpi no pienākuma veikt pārbaudi (šā sprieduma 24. punktā minētais spriedums lietā VKI, 112. punkts).

- 95 Šajā gadījumā ir konstatēts, ka Komisija nav atsaukusies ne Lēmumā, ne savos dokumentos, ne tiesas sēdē uz pārlietu lielu darba apjomu saistībā ar prasītājas piekļuves pieteikuma pārbaudi.
- 96 Šajos apstākļos *Schott Glas* argumenti, saskaņā ar kuriem no Komisijas nevar nopietni gaidīt, ka tā pieliks “ļoti būtiskas administratīvas pūles”, ko prasītu katras valsts atbalsta procedūras lietas materiālu pārbaude nolūkā nodalīt konfidenciālu informāciju no nekonfidenciālās, ciktāl prasītājai nav aizsargājamo tiesību iepazīties ar attiecīgajiem dokumentiem, ir jāatzīst par nepieņemamiem.
- 97 Patiesām ir jāatgādina, ka Tiesas Statūtu 40. panta ceturtā daļa un Pirmās instances tiesas reglamenta 116. panta 4. punkts personai, kas iestājusies lietā, piešķir tiesības neatkarīgi izvirzīt ne tikai argumentus, bet arī pamatus, ar nosacījumu, ka tie atbalsta viena no lietas dalībniekiem apsvērumus un nav pilnīgi nesaistīti ar jautājumiem, kas ir prāvas pamatā, kurus izvirzījis prasītājs un atbildētājs, jo citādi tie var mainīt strīda priekšmetu (Pirmās instances tiesas 2005. gada 15. jūnija spriedums lietā T-171/02 *Regione autonoma della Sardegna*/Komisija, Krājums, II-2123. lpp., 152. punkts).
- 98 Šajā lietā — kā tas ir jau atklāts iepriekš — prasības pieteikuma un iebildumu raksta saturs, kā arī prasītājas un Komisijas iesniegtie apsvērumi, atbildot uz Pirmās instances tiesas jautājumu par strīda priekšmetu, neliecina par kādas problēmas esamību saistībā ar piekļuves pieteikuma apstrādei nepieciešamā darba apjomu. Šajos apstākļos *Schott Glas* argumentus par “ļoti būtiskām administratīvām pūlēm”, kas esot jāpieliek, lai apstrādātu piekļuves pieteikumu, nevar uzskatīt par saistītiem ar šā strīda priekšmetu.

- 99 Visbeidzot, ir jānorāda, ka savā iestāšanās rakstā *Schott Glas* atsaucas uz izņēmumu, kas paredzēts Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 3. punktā. *Schott Glas* apgalvo, ka Komisija ir pareizi secinājusi, ka iepazīšanās ar prasītājas pieprasītajiem dokumentiem būtiski kaitētu iestādes lēmumu pieņemšanas procesam procedūrā C 44/2001. Tomēr, tā kā Lēmumā Komisija nav atsaukusies uz šo izņēmumu, Pirmās instances tiesai nav šīs iestādes vietā jānosaka, vai tas ir piemērojams pieteikumā norādītajiem dokumentiem (šajā sakarā skat. šā sprieduma 24. punktā minēto spriedumu lietā *VKI*, 91. punkts).
- 100 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka iebildums par konkrētas un individuālas pārbaudes neveikšanu attiecībā uz piekļuves pieteikumā norādītajiem dokumentiem ir jāapmierina un ka pilnīgs un vienkāršs Komisijas atteikums sniegt prasītājai piekļuvi ir tiesību kļūda. Līdz ar to ir jāatzīst, ka Komisija ir pārkāpusi Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 2. punktu un ka Lēmums tādējādi ir jāatceļ; nav jāizskata pārējie atcelšanas pamati, ko izvirzījusi prasītāja un Zviedrijas Karaliste.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 101 Atbilstoši Reglamenta 87. panta 3. punktam, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Pirmās instances tiesa var nolemt, ka tiesāšanās izdevumi ir jāsadala vai ka lietas dalībnieki sedz savus tiesāšanās izdevumus paši. Šajā gadījumā ir jānolemj, ka Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina trīs ceturtdaļas tiesāšanās izdevumu, kas radušies prasītājai. Prasītāja sedz vienu ceturtdaļu savu tiesāšanās izdevumu pati.

- 102 Atbilstoši 87. panta 4. punkta trešajai daļai Pirmās instances tiesa var nolemt, ka personām, kas iestājušās lietā, savi tiesāšanās izdevumi jāsedz pašām. Šajā gadījumā *Schott Glas*, persona, kas iestājusies lietā Komisijas atbalstam, sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.
- 103 Zviedrijas Karaliste un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas atbilstoši Reglamenta 87. panta 4. punkta pirmajai daļai.

Ar šādu pamatojumu

PIRMĀS INSTANCES TIESA (piektā palāta)

nospriež:

- 1) **atcelt Komisijas 2002. gada 28. maija lēmumu tiktāl, ciktāl ar to atsaka piekļuvi dokumentiem, kas saistīti ar *Technische Glaswerke Ilmenau GmbH* piešķirtā atbalsta izmeklēšanas procedūrām;**
- 2) **pārējā daļā prasību noraidīt;**
- 3) **Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina trīs ceturtdaļas tiesāšanās izdevumu, kas radušies *Technische Glaswerke Ilmenau*. *Technische Glaswerke Ilmenau* sedz vienu ceturtdaļu savu tiesāšanās izdevumu pati;**

4) **Schott Glas, Zviedrijas Karaliste un Somijas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.**

Vilaras

Dehousse

Šváby

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2006. gada 14. decembrī.

Sekretārs

Priekšsēdētājs

E. Coulon

M. Vilaras